

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Cdo/90/2023                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 7522208239                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28.08.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Mária Trubanová          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:7522208239.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu M. Q., narodeného A., H., zast. advokátkou JUDr. Jolanou Fuchsovou, PhD., Košice, Štúrova 20, proti žalovanej V. Q., narodenej A., M., o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, pôvodne vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 6C/283/2022, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 27. marca 2023 sp. zn. 6Co/34/2023, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 22. decembra 2022 č. k. 6C/283/2022-98 výrokom I. návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, nariadeného uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 12C/26/2019 z 27. septembra 2019 zamietol; výrokom II. žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal.

1.1. Rozhodol tak o návrhu žalobcu na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného vyššie citovaným uznesením okresného súdu, ktorým mu bolo uložené zdržať sa úkonov smerujúcich k odpojeniu alebo blokovaniu dodávky vody, elektriny a plynu do rodinného domu súpisné číslo XXXX postaveného na parcele registra „C“ parcelné číslo 651/26 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 176 m<sup>2</sup>, vedeného Okresným úradom v Y. odbor katastrálny, pre okres Y., obec Y., k. ú. Y. na LV č. XXX.

1.2. Právne vec posúdil podľa ustanovenia § 334 Civilného sporového poriadku zák. č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) a dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný, keďže súd nepreukázal zmenu pomerov po nariadení neodkladného opatrenia. Súd poznamenal, že neodkladným opatrením bolo žalobcovi uložené zdržať sa úkonov smerujúcich k odpojeniu alebo blokovaniu dodávky vody, elektriny a plynu do domu. Žalobca nerešpektoval povinnosť nariadenú mu neodkladným opatrením, keďže neuhrádzal faktúry za dodávky energií, preto podala žalovaná ako oprávnená návrh na vykonanie exekúcie na podklade nariadeného neodkladného opatrenia. Na návrh

žalobcu ako povinného v exekučnom konaní súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol. Žalobca opieral svoj návrh o zmenu pomerov, že žalovaná a ich spoločné deti už nežijú v dome, že sa presťahovali. Žalovaná poprela skutočnosti o zmene pomerov o presťahovaní sa. Potvrdila, že sa z domu presťahoval jej syn C., avšak ona s dcérou D. ostali bývať v dome. Toto tvrdenie uviedla aj v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I sp. zn. 25C/33/2018, a svedčí o tom aj zmluva uzavretá medzi žalovanou a Východoslovenskou vodárenskou spoločnosťou, a. s. z 1. novembra 2022 na č. l. 91 spisu. Zmenu trvalého pobytu žalovaná nepoprela, avšak uviedla, že zmena neznamená, že sa odsťahovala zo svojej predošlej adresy trvalého pobytu. Žalobca teda nepreukázal súdu splnenie zákonných náležitostí na zrušenie neodkladného opatrenia, neosvedčil odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo nariadené. Rozvod manželstva neznamená takú zmenu pomerov, ktorá by mala vplyv na dôvodnosť nariadeného neodkladného opatrenia. Dom je naďalej v BSM strán sporu a z sms komunikácie nevyplýva, že by žalovaná, ani jej dcéra v dome nebývali. Súd nemal preukázané, že by v dome nebývala žalovaná ani jej dcéra, a preto návrh žalobcu zamietol.

1.3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 CSP a žalovanej, hoci bola v spore úspešná, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 27. marca 2023 č. k. 6Co/34/2023-130 zmenil uznesenie okresného súdu z 22. decembra 2022 č. k. 6C/283/2022-98 tak, že zrušil uznesenie okresného súdu z 27. septembra 2019 sp. zn. 12C/26/2019 vo výroku, ktorým bolo žalovanému uložené, aby sa zdržal úkonov smerujúcich k odpojeniu alebo blokovaniu dodávky plynu do rodinného domu súp. č. XXXX postaveného na parcele reg. „C“ č. 651/26 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 176 m<sup>2</sup>, vedeného Okresným úradom v Y., odbor katastrálny, pre okres Y., obec Y., k. ú. Y. na LV č. XXX (prvý výrok); v prevyšujúcom rozsahu potvrdil uznesenie (druhý výrok) a stranám sporu nepriznal náhradu trov konania (tretí výrok).

2.1. Súd prvej inštancie pri posudzovaní naplnenia procesných podmienok a predpokladov pre zrušenie neodkladného opatrenia správne aplikoval ustanovenie § 334 CSP, správne ho interpretoval ale iba čiastočne vyvodil správne skutkové aj právne závery. Odvolací súd sa preto nemohol v celom rozsahu stotožniť s dôvodmi napadnutého uznesenia.

2.2. Žalobca v návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia uviedol ako zmenu pomerov to, že sa žalovaná s dcérou zo sporného domu už odsťahovala, predtým tak urobil aj starší syn, žalovaná na seba prepísala vodu, plyn aj elektrinu na odbernom mieste v M., kde sa nachádza rodinný dom strán sporu, pričom práve prepísanie médií na meno žalovanej má svedčiť o tom, že tam žalovaná býva a nezdržiava sa v rodinnom dome v Y.. Zároveň poukázal na to, že žalovaná zmenila aj trvalý pobyt a ich manželstvo so žalovanou bolo rozvedené. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie má za to, že tieto skutočnosti nepredstavujú takú zmenu pomerov, ktorá by mala za následok zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia v celom rozsahu.

2.3. Žalobca v návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia netvrdil a ani neosvedčil také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia vo vzťahu k povinnosti zdržať sa úkonov smerujúcich k odpojeniu alebo blokovaniu dodávky vody a elektriny do sporného rodinného domu. Doposiaľ nebolo preukázané, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo v tomto rozsahu neodkladné opatrenie nariadené. Rovnako nebolo preukázané, že dôvody, na základe ktorých bolo neodkladné opatrenie nariadené, zanikli, alebo nastal kvalitatívny posun v otázke miery preukázania rozhodujúcich skutočností.

2.4. Pokiaľ žalobca uviedol, že žalovaná je dlhodobo vedená v zmluvnom vzťahu s dodávateľom elektriny na dané odberné miesto, nebola preukázaná existencia tohto zmluvného vzťahu (prípadne ukončenie zmluvného vzťahu predchádzajúceho). Žalovaná v priebehu tohto sporu žalobcom tvrdenú skutočnosť ani nepotvrdila ani nevyvrátila. Odvolací súd preto vychádzal z predpokladu, že nedošlo k zmene pomerov v tomto smere a nepristúpil k zrušeniu nariadeného neodkladného opatrenia v tejto časti.

2.5. Dôvodnosť tvrdenej zmeny pomerov odvolací súd však videl v tom, že žalobca už nie je v zmluvnom vzťahu s dodávateľom plynu, nakoľko z obsahu spisu je zrejmé, že SPP listom z 26. októbra 2022 (č. l. 60) odstúpil od zmluvy o dodávke plynu zo 17. januára 2020 so žalobcom, týkajúcej sa odberného miesta Q., čím zanikla opodstatnenosť nariadeného neodkladného opatrenia v tejto časti.

2.6. O nároku na náhradu trov celého konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu, podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého

prípustnosť odôvodnil poukazom na § 420 písm. f) CSP.

3.1. Žalobca podal dovolanie proti výroku o potvrdení uznesenia okresného súdu sp. zn. 6C/283/2022 z 22. decembra 2022 v prevyšujúcom rozsahu a proti súvisiacemu výroku o náhrade trov konania a žiada, aby dovolací súd uznesenie krajského súdu v napadnutej časti zrušil a vec vrátil krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie a priznal žalobcovi právo na náhradu trov dovolacieho konania. Žalobca dovolaním nenapáda zmeňujúci výrok uznesenia krajského súdu, ktorým bolo čiastočne vyhovené návrhu žalobcu na zrušenie neodkladného opatrenia.

3.2. Žalobca svoju dovoláciu argumentáciu zameriaval v prvom rade na osobitný argument krajského súdu týkajúci sa potvrdenia zamietavého rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k zrušeniu neodkladného opatrenia vo výroku, ktorým bolo žalobcovi uložené, aby sa zdržal úkonov smerujúcich k odpojeniu alebo blokovaniu dodávky elektriny do rodinného domu na Q. ulici, nakoľko ide o argumentačne celkom jednoznačne nezákonné až arbitrárne právne odôvodnenie.

3.3. Pokiaľ ide o odber vody v rodinnom dome na Q. ulici, stále je ako jej odberateľ vedený žalobca. Argumentácia krajského súdu je aj v tejto časti celkom nelogická a v dôsledku jej nezmyselnosti hrubo svojvoľná. Krajský súd na rozdiel od okresného súdu nepovažoval za podstatné, či žalovaná v rodinnom dome na Q. ulici býva alebo nebýva. Podľa právneho názoru krajského súdu je táto skutočnosť irelevantná a nemôže privodiť zmenu stavu oproti stavu, aký tu bol v čase vydania neodkladného opatrenia. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca v návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia ani len netvrdil také skutočnosti, ktoré by (bez ohľadu na ich preukázanie) boli spôsobilé privodiť zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia.

3.4. Argumentácia krajského súdu je svojvoľná jednak pre svoju nelogičnosť a jednak pre rozpor s dôvodmi, ktoré pôvodne viedli okresný súd k vydaniu neodkladného opatrenia. Okresný súd neodkladné opatrenie nariadil preto, lebo v rodinnom dome na Q. ulici bývala žalovaná s deťmi a súd považoval za potrebné zabezpečiť im riadne fungovanie domácnosti. Základným predpokladom pre fungovanie domácnosti je fakt, že táto domácnosť existuje. Domácnosť matky a detí existuje tam, kde títo žijú. Tvrdiť, že nie je podstatné v danej situácii, či žalovaná s dcérou v rodinnom dome na Q. ulici žije alebo nie a zároveň tvrdiť, že v prípade vykonania úkonov smerujúcich k odpojeniu alebo blokovaniu dodávok médií by bolo ohrozené riadne fungovanie domácnosti, je celkom nezmyselné a nelogické. Nie je zrejmé, ako je možné ohroziť riadne fungovanie domácnosti, ak v nej nik nežije. Právne posúdenie odvolacieho súdu je natoľko arbitrárne, že popiera zmysel a účel súdnej ochrany, ktorá žalobcovi rozhodnutím krajského súdu bola odňatá v takej miere, že došlo k odopretiu spravodlivosti - *denegatio iustitiae*.

3.5. Dovolaťel navrhoval, aby najvyšší súd zrušil uznesenie krajského súdu vo výroku o potvrdení uznesenia okresného súdu v prevyšujúcom rozsahu, ako aj výrok o náhrade trov konania a žalobcovi priznal proti žalovanej náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že dovolanie žalobcu považuje za celkom nedôvodné, preto navrhla, aby dovolací súd dovolanie odmietol ako neprípustné, pretože konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté namietanou vadou zmatečnosti podľa § 420 písm. f) CSP.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie ako neprípustné treba odmietnuť. Odôvodnenie uvedeného záveru je uvedené v nasledujúcich bodoch.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012, ktoré sú aktuálne aj za súčasnej procesnoprávnej úpravy).

7. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú špecifikované v ustanoveniach § 420 CSP (prípustnosť dovolania pre vady zmätočnosti) a § 421 CSP (prípustnosť dovolania pre riešenie právnej otázky). Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

8. Žalobca prípustnosť dovolania vyvodzuje z § 420 písm. f) CSP, keď argumentoval nedostatočným odôvodnením rozhodnutia a nedostatkami v procese dokazovania.

9. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Najvyšší súd už v uznesení z 19. januára 2017 sp. zn. 3Cdo/236/2016, uverejnenom aj v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

11. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené, t. j. či ide o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP potom pristupuje (dovolací súd) len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak sa dovolaním napáda rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné (právne bezvýznamné), či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

12. V danom prípade je dovolaním napádané uznesenie odvolacieho súdu čo do výroku, ktorým odvolací súd v prevyšujúcom rozsahu potvrdil rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí návrhu žalobcu na zrušenie neodkladného opatrenia a do výroku o náhrade trov konania. Ide teda o rozhodnutie, ktoré je vydávané v rámci rozhodovania o už vydanom neodkladnom opatrení. Dovolací súd prioritne posudzoval povahu rozhodnutia o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia. Posúdenie povahy uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí) považoval dovolací súd za rozhodujúce pre prijatie záveru o prípustnosti dovolania.

13. Keďže v danom prípade ide o rozhodnutie, ktoré je vydávané v rámci rozhodovania o už vydanom neodkladnom opatrení, dovolací súd pripomína, že neodkladné opatrenie podľa Civilného sporového poriadku je jedným zo zabezpečovacích inštitútov civilného procesu, ktorého zabezpečovacia funkcia má za cieľ dočasnou úpravou eliminovať nepriaznivé následky, ktoré by mohli v jeho priebehu nastať. Dočasnosť tohto opatrenia ako jeho základný znak znamená, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi subjektmi. Nariadením nezískava jeden z účastníkov práva, o ktorých sa má rozhodovať v budúcnosti, ale sa ním len dočasne upravuje určitý okruh vzťahov. Navyše Civilný sporový poriadok umožňuje v prípade zmeny pomerov jednak zrušiť z tohto dôvodu už nariadené neodkladné opatrenie alebo naopak, napriek skoršiemu zamietnutiu návrhu na jeho vydanie, dovoľuje ho vydať v prípade zmeny skutkových okolností významných pre rozhodnutie, pretože takéto skoršie právoplatné rozhodnutie nezakladá prekážku rozhodutej veci (§ 329 ods. 3 CSP). Strana sporu, proti ktorej neodkladné opatrenie smeruje, sa môže v prípade zmeny skutkových okolností významných pre rozhodnutie po nariadení neodkladného opatrenia domáhať jeho zrušenia.

14. Z judikatúry najvyššieho súdu vo veciach neodkladných opatrení (R 21/2018 a R 76/2018) vyplýva, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ktoré spĺňa kritérium prípustnosti dovolania „vo veci samej“, a ktorým sa „konanie končí“ v zmysle § 420 CSP, je také, ktoré konzumuje vec samú. Ide o prípady, kedy rozhodnutie o neodkladnom opatrení je iniciované a vydané ešte pred konaním vo veci samej a zároveň, na ktoré už nebude nadväzovať konanie vo veci samej. Ide teda o rozhodnutia, u ktorých sa nepredpokladá, že budú po ich vydaní dotknuté meritórnym rozhodnutím vydaným v súvisiacej veci. Rozhodnutia, ktoré nekonzumujú vec samú, sú najmä tie, ktoré sú vydané v priebehu súvisiaceho konania vo veci samej.

14.1. Pri neodkladných opatreniach nekonzumujúcich vec samu (vo vzťahu k vylúčeniu prípustnosti dovolania) sa zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade

nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonnodarcu tu nepochybne zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/157/2017).

15. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovanou podaný návrh na vydanie neodkladného opatrenia ohľadom rodinného domu patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) bol podaný v priebehu konania o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode a toto neodkladné opatrenie stále trvá. Vzhľadom na túto skutočnosť, keď konanie vo veci samej, resp. súvisiaceho konania prebiehalo, či bude prebiehať nadväzujúce konanie vo veci samej (konanie o vyporiadanie BSM vrátane rodinného domu), potom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia dovolanie prípustné nie je. Za takých okolností potom ani rozhodovanie o trvaní/zrušení takého neodkladného opatrenia nemôže byť posúdené ako konanie a rozhodnutie, ktorým sa vec končí, pričom je nepochybné, že nejde o konanie vo veci samej. Z povahy veci je zjavné, že pokiaľ dôjde k akémukoľvek rozhodnutiu súdov nižšej inštancie o tejto otázke (ne/zrušenia neodkladného opatrenia), stále existujú efektívne procesné nástroje (vôbec nie mimoriadnej povahy, ako dovolanie), ktoré môže strana pre zabezpečenie svojich práv súvisiacich s uplatneným nárokom, resp. nárokom, ktorému sa bráni, využiť. Teda pokiaľ k zrušeniu neodkladného opatrenia nedôjde (či už potvrdením rozhodnutia alebo jeho zmenou/zrušením sčasti alebo odmietnutím odvolania), potom je možné opätovne, pri zmene skutkových okolností, podať návrh na zmenu takéhoto posúdenia.

16. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že súd prvej inštancie návrh žalobcu na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol a odvolací súd dovolaním napadnutým rozhodnutím sčasti návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia vyhovel, keď zmenil uznesenie okresného súdu z 22. decembra 2022 č. k. 6C/283/2022-98 tak, že zrušil uznesenie okresného súdu z 27. septembra 2019 sp. zn. 12C/26/2019 vo výroku, ktorým bolo žalovanému (žalobca v tomto konaní) uložené, aby sa zdržal úkonov smerujúcich k odpojeniu alebo blokovaniu dodávky plynu do rodinného domu súp. č. XXXX postaveného na parcele reg. „C“ č. 651/26 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 176 m<sup>2</sup>, vedeného Okresným úradom v Y., odbor katastrálny, pre okres Y., obec Y., k. ú. Y. na LV č. XXX a v prevyšujúcom rozsahu potvrdil rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí návrhu žalobcu na zrušenie neodkladného opatrenia. Vo väzbe na vyššie uvedené takéto rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie ohľadom rodinného domu patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva rozvedených manželov (strán sporu) končí v zmysle § 420 CSP.

17. Aj judikátórne najvyšší súd ustálil, že konanie o zrušenie neodkladného opatrenia je konaním o parciálnej otázke súvisiacej s takým typom procesného postupu, ktorý per se (sám osebe, resp. prostredníctvom seba samého) nie je považovaný za konanie vo veci samej ani za konanie, ktorým sa vec končí (R 6/2023).

18. Zhrnúc vyššie uvedené dovolací súd môže len konštatovať, že výsledok posúdenia správnosti alebo nesprávnosti procesného postupu odvolacieho súdu v prípade potvrdenia v časti zamietajúceho návrhu žalobcu na zrušenie neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie, nemôže mať vplyv na konečnú úvahu dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania, a to primárne v o vzťahu k charakteru inštitútu neodkladného opatrenia a konania o ňom (návrhu alebo zrušení), ktoré je stále konaním a rozhodnutím o neodkladnom opatrení nariadenom v konaní o veci samej, voči ktorému rozhodnutiu dovolanie prípustné nie je.

19. Najvyšší súd vzhľadom na uvedené dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP ako neprípustné odmietol (rovnako aj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/197/2020, 6Cdo121/2023) bez toho, aby skúmal, či v konaní došlo k procesnej nesprávnosti namietanej v dovolaní.

20. Žalovaná bola v dovolacom konaní úspešná, preto jej dovolací súd na základe ustanovenia § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.